

PACEA, ANTIDOT AL DEZBINARII

În seara din Duminica Învierii, Mantuitorul trece prin usile incuiate ale incaperii în care se aflau ucenicii și le graiește: "Pace voua!" (Ioan 20, 19-31). Le arată semnele rastignirii din trupul Sau și le graiește din nou "Pace voua", suflând asupra lor Duh Sfânt. De ce spune Hristos "Pace voua" a doua oară? Pentru că mai întâi le-a daruit pacea launtrică, pacea cu ei înșiși și apoi pacea din afara, pacea cu lumea. Nu poți fi în relație de pace cu semenii, dacă ești în război cu tine însuți. Iar atunci când ajungi să fii impacat cu tine, dorești să fii în pace cu toți. Nu avem niciun castig, dacă suntem în relație de pace cu unii, iar cu alții în ceartă. Pacea pe care o oferă Mantuitorul nu este pacea din lume. Oamenii își oferă din bun simț pacea unii altora, dar de multe ori ea nu sporește. Motivul? Dau ceva din ce nu au nici ei înșiși, spune Sfântul Nicolae Velimirovici. Iată de ce Hristos spune "Pace va las voua, pacea Mea dau voua, nu precum da lumea va dau Eu" (Ioan 14, 27). Pentru că Hristos da numai ceea ce are cu adevărat.

Pacea dintre noi nu poate fi durabilă dacă nu se întregeste prin pacea care vine de la Dumnezeu. Din acest motiv ne rugăm în cadrul Sfintei Liturghii pentru pacea noastră și pentru pacea a toată lumea. Îi cerem lui Dumnezeu să reverse asupra noastră harul Sau, pentru că numai împreună cu El putem ajunge cu adevărat la pace. Mulți își doresc să aibă parte de pace, dar puțini reușesc acest lucru. Esecul stă în faptul că omul este sfâșiat de patimi. Să lepadăm patimile și amintirile pacatoase și vom ajunge la pace. Incetarea pacatului aduce întâlnirea cu Hristos, iar întâlnirea cu El, pacea. Omul lipsit de pacea adusă de Hristos este preocupat în mod deosebit de analiza pacatelor aproapelui, ignorând pacatele personale. Iar acest lucru îi aduce o mare neliniște și multă dușmanie cu semenii. Dimpotrivă, cel care a dobândit pacea de la Dumnezeu, se raportează la cei din jur cu iubire și rugăciune pentru mântuirea lor, evitând astfel orice dezbinare. (Adrian Cocosila)

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 4 - 10 MAI 2015

Miercuri 6 mai: Acatistul Sfintei Învieri a Domnului	6.30 PM
Vineri 8 mai: Acatistul Sfântului Mina	6.30 PM
Sâmbătă 9 mai: Utrene, Sfânta Liturghie și Parastas	8.30 AM
Vecernie	6.30 PM
Duminică 10 mai: DUMINICA SAMARINENCEI	
Utrene și Sfânta Liturghie	8.30 AM

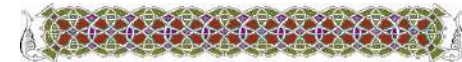
Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 - fix ; 917 592 2571 - mobil

ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DIN CELE DOUA AMERICI BISERICA SFÂNTUL NICOLAE

EVANGHELIA DIN DUMINICA A PATRA DUPA PASTI

In vremea aceea era o sărbătoare a iudeilor și Iisus S-a suit la Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta Oilor, era o scaldătoare, care se numea pe evreiește Vitezda, având cinci pridvoare. În acestea zăcea mulțime de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei. Căci un înger al Domnului se cobora din când în când în scaldătoare și tulbura apa și cine intra întâi, după tulburarea apei, se făcea sănătos, de orice boală era cuprins. Și era acolo un om care era bolnav de treizeci și opt de ani. Iisus, văzându-l pe acesta zăcând și, știind că este așa încă de multă vreme, i-a zis: Voiești să te faci sănătos? Bolnavul I-a răspuns: Doamne, nu am om ca să mă arunce în scaldătoare când se tulbură apa; că, până când vin eu, altul se coboară înaintea mea. Iisus i-a zis: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă. Și, îndată, omul s-a făcut sănătos și și-a luat patul și umbla. Dar în ziua aceea era sâmbătă. Deci ziceau iudeii către cel vindecat: Este zi de sâmbătă și nu-ți este îngăduit să-ți iei patul. El le-a răspuns: Cel ce m-a făcut sănătos, Acela mi-a zis: Ia-ți patul și umblă. Ei l-au întrebat: Cine este omul care ți-a zis: Ia-ți patul tău și umblă? Iar cel vindecat nu știa cine este, căci Iisus se dăduse la o parte din mulțimea care era în acel loc. După aceasta, Iisus l-a aflat în templu și i-a zis: Iată că te-ai făcut sănătos. De acum să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău. Atunci omul a plecat și a spus iudeilor că Iisus este Cel ce l-a făcut sănătos. (Ioan 5, 1 - 15)

SFATURILE UNUI PREOT CATRE ENORIASII SAI

In timpul rugăciunii sunt cuprins de frică. Ce înseamnă aceasta?

Frica din timpul rugăciunii este o ispită de la diavol care vrea să îndepărteze pe oricine de la lucrarea ei. Când te așezi la rugăciune, înarmează-te cu semnul crucii și continuă să te rogi. Cu timpul și cu mila lui Dumnezeu, te vei izbăvi de această ispită, dacă te vei stăpâni de la mânie și de la osândirea aproapelui.

Ce este mai rău: a avea datorii sau a avea păcate?

Datoriile sunt mai rele decât păcatele. Pentru păcate ne căim și Dumnezeu ne iartă, iar pentru datorii vom fi chinuți nu numai în viața aceasta, ci și în cea viitoare.

Cum să răbdăm ispita cu înțelepciune?

Dacă omul va răbda ispita cu răbdare și supunere, ea va trece fără să-l păgubească. Dacă omul se va necăji, va cărti, va învinui pe fiecare, atunci își va îngreuna ispita și se va chinui, fără să dobândească vreun folos. Ispitele pot fi foarte folositoare celui care le rabdă fără cărtire.

Ce înseamnă „monah în cele din afară” și „monah lăuntric”?

Cel ce s-a lepădat de lume, cum ar fi, de pildă, de femeia sa, de casa sa și de altele, l-a făcut monah pe omul din afară, dar nu pe cel lăuntric. Numai cel care s-a lepădat de gândurile sale pătimase și de „eul” său, adică de voia sa, este călugăr adevărat. Din afară, orice om poate deveni călugăr, dar este nevoie de mare trudă ca să-l poți face monah pe omul lăuntric.

Ce să fac atunci când sunt bântuit cu putere de mulțimea gândurilor necurate?

De fiecare dată când ne va bântui cu putere mulțimea gândurilor necurate, să-L chemăm grabnic pe Domnul nostru Iisus Hristos și vom vedea cum acestea se risipesc precum fumul în văzduh.

Putem să ne însoțim și să vorbim cu oricine?

Nu se cade să ne însoțim cu oricine la voia întâmplării, ca să nu fim păgubiți de discuțiile purtate cu ei.

Când se întunecă mintea și este nerodnică?

Mintea se întunecă și este nerodnică când cel ce vrea să se mântuiască (îndeosebi monahul) poartă discuții despre lucrurile lumești, se îngrijorează și cugetă mereu la ele, când trupul și mintea sa sunt ocupate în deșert de unele simțăminte sau de lucruri trecătoare. În acest fel, omul pierde îndată râvna, umilința, îndrăzneala către Dumnezeu și vederea celor bune. Cu cât păzim mintea mai atent, cu atât ne luminăm, iar dacă suntem nepăsători, ne întunecăm mai mult.

Ce folos dobândește creștinul din amintirea morții, a sfârșitului?

Din amintirea morții vin lepădarea grijilor și a oricăror lucruri zadarnice, păzirea minții și rugăciunea neîncetată, nepătimirea față de trup, lepădarea păcatelor și nașterea multor virtuți. De aceea, fie ca amintirea morții să rămână în noi, precum suflarea în trup.

Este îngăduit să mănânce și să bea bine cel ce se luptă cu păcatul?

Cel ce se luptă cu păcatul nu trebuie să consume mâncăruri și băuturi alese. Dimpotrivă, el trebuie să rabde cu statornicie amărăciunea luptei.

Se cuvine să mergem în vizită la bolnavii necredincioși?

Putem vizita orice „fel” de bolnavi, chiar și necredincioși, numai să nu ne păgubim sufletește din cauza lor. În caz contrar, să nu mergem la ei.

Cum trebuie să se apere credincioșii de rătăcirii și înșelăciunii?

Referitor la aceasta, Apostolul Pavel ne spune că trebuie să păstrăm învățătura lăsată de înaintași. Acest răspuns îl dă în toate epistolele sale.

Ce să fac dacă nu pot să mă îndrept pe calea binelui?

Nicicând nu suntem dreptți înaintea lui Dumnezeu. Trebuie să te rogi pentru îndreptare. Despre aceasta, Cuviosul Macarie cel Mare scria: „Să strigăm fără teamă către Dumnezeu, ca să Se milostivească de noi și să ne ajute, pentru că nu putem face nici un bine cu puterile noastre.

Dacă ne vom ruga des, îl vom chema fără sfială și cu mare smerenie pe Dumnezeu, atunci El Se va îndura de noi și ne va ajuta. (Cuviosul Iosif de la Optina)

Ce să fac dacă nu sunt sigur că am fost botezat în pruncie?

Să mergi și să te botezi, dar cu formula convențională: „Dacă nu a fost botezat”.

Ce să fac cu icoanele învechite, cu artosul sau prescurile mucețite?

Să le arzi în cuptorul bisericii. Dacă lemnul icoanei vechi mai poate fi folosit, atunci restaurează icoana sau pictează alt chip sfânt pe acel lemn.

Putem să ne rugăm sau să-i trecem în pomelnic pe sinucigași?

Conform canoanelor bisericești, această rânduială este interzisă, pentru că persoanele care nu au fost înmormântate creștinește se lipsesc și de rugăciunile Bisericii. În general, bețivii, cei de altă confesiune, nebotezații, atei sunt lipsiți de rânduiala bisericească a înmormântării (Sfântul Teofan Zăvorâtul) și, de asemenea, femeile care au murit în timp ce avortau (și nu au reușit să se căiască de acest păcat).

Cum să înțelegem corect Sfânta Scriptură?

Sfânta Scriptură poate fi înțeleasă corect doar de cei care au inima curată, pentru că ei descoperă acolo voia și îndemnul lui Dumnezeu. Oamenilor cu inima plină de patimi Scriptura le este piatră de poticnire. Din acest motiv, trebuie să citim scrierile Sfinților Părinți unde este explicat înțelesul Sfintei Scripturi.

Ce înseamnă „câștig murdar”?

Câștigul murdar este păcatul pe care-l face omul când se îmbogățește pe nedrept.

Cine sunt cei care se căiesc cu fățarnicie?

Se căiesc cu fățarnicie:

- 1) cei ce se dușmănesc și nu vor să se împace nicidecum;
- 2) hoțul care nu vrea să întoarcă lucrurile furate;
- 3) cel care își tăinuiește păcatele înaintea duhovnicului;
- 4) cel care nu vrea să părăsească deprinderile sale păcătoase.

Se cuvine să descoperim tainele noastre străinilor și să-i apropiem pe toți de noi?

A descoperi tainele mântuirii înaintea tuturor și a apropia de sine pe oricine, mai ales când aceștia sunt lipsiți de viață curată și de cuget drept și sănătos, ar însemna să turnăm mir neprețuit într-un vas necurat.

Ce să facem când suntem bântuiți de gândurile mării de sine?

Când vrăjmașul ne insuflă gândurile mării de sine, să ne amintim de păcatele săvârșite și, astfel, ne vom smeri. Mereu mă întreb cu neliniște dacă voi fi sau nu iertată de Dumnezeu. Îmi scrii: „Oare mă va ierta Dumnezeu?” Să știi că acest gând îți vine de la diavol. El încearcă să te sperie cu răutatea lui, dar tu nu-l lua în seamă. Nu există nici un păcat care să întrecă mila nespūsă a lui Dumnezeu. (Schimonahul Ioan)

Ce să fac când supăr pe cineva?

Preasfântul Inokentie al Hersonului era o persoană sensibilă, astfel încât se supăra ușor pe cineva sau era în stare să supere pe altul. În aceste situații, ca să potolească nemulțumirea aproapelui pe care l-a jignit, îi oferea vreun dar.

În caz de primejdie, cum ne mai putem ruga?

În toate situațiile, și mai ales în caz de primejdii este bine să rostești rugăciunea Tatăl nostru.

Este permis ca preoții și creștinii ortodocși să intre în moscheile musulmanilor?

Ca episcop, nu am nici un drept să intru în moscheile musulmanilor, dar în spitale - sunt obligat să intru. (Mitropolitul Pitirim al Petrogradului)

Valentin Mordasov Pr.

Sfaturile unui preot pentru enoriasii lui, Editura Sophia

(Continuare în numărul viitor)

Ce înseamnă „blândețe înșelătoare”?

Este o blândețe fățarnică, prefăcută, afișată pentru un timp și care vânează slava oamenilor. Astfel de blândețe este neplăcută lui Dumnezeu și dăunătoare sufletului omului.

Ce înseamnă „a întreține o discuție cu sufletul”?

În fiecare zi cugetați la ceasul sfârșitului, la despărțirea sufletului de trup și la soarta care îl așteaptă odată cu înălțarea sa la cer. O asemenea cugetare sau „convorbire” purtată cu sufletul ne va îndemna să gândim la el, la neînsemnătatea celor lumești și a celor trecătoare și ne va determina să tindem cu duhul spre cele cerești.

Este bine să îndrumi un om care nu-ți solicită sfatul?

Cuviosul Iosif de la Optina nu îndruma și nu învăța pe nimeni, dacă nu i se cerea sfatul. Părinții de demult nu vorbeau nimic din cele ce țin de mântuirea sufletului, fără să fie întrebați. Ei considerau că aceasta este vorbire în deșert.

Este bine să primim daruri de la alții?

Da. Ava Dorotei spune că acesta este un semn al smeren. Nu lua însă darul de care nu ai trebuință.

Când gândim eronat despre sfinți?

Avem o gândire eronată despre sfinți și despre viața ascetică atunci când credem că este un drum prea greu și cu neputință de străbătut pentru noi. În acest fel, ne mărginim pe sine. În smerenia noastră amăgitoare, credem că sfințenia este doar destinul unora. Cu toate acestea, viața sfântă, purificarea sufletului este datorită oricărui dintre noi.

Din ce cauză unii oameni duhovnicești nu-i lasă pe alții să se așeze în patul lor?

Este adevărat că oamenii înțelepți ne îndrumă să nu permitem oricui să se așeze în patul nostru, ca să nu fim supuși înrâuririi aceluia.

De la ce vârstă trebuie să țină copiii post?

Nu există o regulă. În orice familie creștină, acest lucru se rezolvă simplu: dacă postesc părinții, postesc și copiii lor. Copiii sănătoși postesc de la vârsta cea mai fragedă.

Care este lucrarea cea mai de seamă în viața duhovnicească?

Lucrarea cea mai de seamă în viața duhovnicească este truda omului depusă pe terenul inimii sale: când se silește să-și ierte vrăjmașii, să nu se răzbune nici măcar în gând, să răspundă răului cu binele.

Când mânia noastră este dreaptă?

Mânia îndreptată împotriva răului și a fărădelegii este una dreaptă. Ea se manifestă firesc, ca urmare a râvnei noastre față de slava lui Dumnezeu. De asemenea, fiind plină de dragoste și dăruire față de aproapele, este lipsită de ură și ranchiună. O astfel de mânie are un singur scop - mântuirea păcătosului. Fericitul Teofilact al Bulgariei spune: „Când cineva se supără pe dreptate, spre înțelepțire și râvnă duhovnicească, acesta nu va fi osândit.” Orice altă mânie este judecată neîndoiește de Dumnezeu.

Sunt plăcute lui Dumnezeu faptele bune săvârșite din constrângere?

Orice fel de constrângeri, chiar și cele care au drept scop determinarea omului la împlinirea binelui, sunt interzise de Biserică. Ele înăspresc caracterul celui silit și nu-i aduc nici un folos, pentru că binele lucrat din constrângere nu este creștinesc.

De ce este zdruncinată uneori credința creștinilor?

Uneori, creștinii sunt zdruncinați în credință când aud afirmațiile ateiste din gura celor depărtați de Dumnezeu. Motivul acestor căderi este faptul că se mulțumesc numai cu o cunoaștere superficială a credinței și nu cercetează adevărurile care stau la baza ei (adică nu citesc cărți sfinte, nu

întrebă și nu cer sfaturi de la cei înduhovniciți, iscușiți și încercați). Afirmațiile necredincioșilor îi iau prin surprindere și, din această cauză, creștinii se clatină în credință. (Sfântul Teofan Zăvorățul)

Când trebuie hirotoniți candidații la preoție?

Să nu fie hirotoniți mai devreme de 20 de ani. Până atunci însă este bine să se ocupe intensiv cu studiul teologic și să nu aștepte timpul de slujire neînvățați și neinstruiți, fără lucru și fără supraveghere. (Sfântul Filaret al Moscovei)

Dacă vreun creștin a primit la botez un nume necorespunzător (de pildă, păgânesc), cum poate fi acesta schimbat?

Persoana al cărei nume trebuie schimbat să se spovedească și să se împărtășească cu Sfintele Taine. În timpul Spovedaniei și al împărtășirii, preotul să-i dea un alt nume, corespunzător. (Sfântul Filaret al Moscovei)

Ce trebuie să fac când vin împreună cu copiii la biserică?

Când vii împreună cu copiii la biserică trebuie să le supraveghezi purtarea, ca nu cumva, prin strigătele sau jocurile lor, să-i tulbure pe credincioșii care se roagă.

De ce marii nevoitori ne îndeamnă să avem trezvie?

Se cere trezvie de la creștini, pentru ca să nu fie răpiți de cele lumești sau răvășiți de mulțimea lucrurilor și a întâmplărilor, ci să se îndeletnicească mereu cu rugăciunile scurte și cugetările dumnezeiești. (Lunca duhovnicească, cap. 130)

Poate sluji preotul Taina Sfântului Maslu asupra bolnavului aflat în stare de inconștientă?

Ca să poată asista la Taina Sfântului Maslu, bolnavul trebuie să fie spovedit și împărtășit. Potrivit acestui fapt, nu este posibil să se săvârșească Maslul pentru un suferind aflat în stare de inconștientă.

Se cuvine ca preotul să cunune o persoană ortodoxă cu un catolic, sau luteran, sau protestant, într-un cuvânt, cu un sectar?

Cununia celor ortodocși cu persoane de alte confesiuni este posibilă numai atunci când cei din urmă primesc Ortodoxia.

Ne putem ruga pentru binefăcătorul nostru răposat, care este de altă confesiune?

Mereu, când se menționează subiectul respectiv, să ne amintim de Sfântul Filaret al Moscovei care nu nega alternativa rugăciunii ortodocșilor pentru persoanele de alte confesiuni. El accepta săvârșirea acestui fel de rugăciune cu două condiții: a) să se facă în familie, iar nu public; și b) să nu fi existat dispreț vădit din partea răposatului, cât era în viață, față de Biserica Ortodoxă.

Totuși, rugăciunea pentru o persoană de altă confesiune trebuie să aibă dezlegarea episcopului locului.

Se cuvine să ne riscăm viața sau este indicat să ne păzim de moarte timpurie?

Când Dumnezeu nu dorește pieirea noastră, când sfârșitul nostru nu aduce folos nici credinței, nici Bisericii, nici aproapelui, nici patriei, atunci să fim convinși că Domnul „nu vrea moartea păcătosului” și că este în stare să-și schimbe hotărârile luate în privința celor păcătoși. Citim despre Sfântul Atanasie cel Mare cum fugea deseori de prigonitorii săi, care căutau să-l omoare. Sfântul Policarp al Smirnei a ieșit din mijlocul bisericii care urma să se prăbușească. După ce a plecat de acolo, căderea ei i-a nimicit pe mulți. Domnul însuși a propovăduit ucenicilor Săi să nu se supună înainte de vreme primejdiilor de moarte, iar atunci când vor fi prigoniți într-o cetate, să fugă în alta.

Care sunt bunurile duhovnicești cele mai de seamă?

Bunurile duhovnicești, dăruite nouă de Dumnezeu în Biserică, sunt credința, rugăciunea, Spovedania și împărtășirea cu Sfintele Taine. De asemenea sunt însemnate postul și binefacerile aduse aproapelui. (Sfântul Ioan de Kronstadt)

Valentin

Mordasov

Pr.

Sfaturile unui preot pentru enoriasii lui, Editura Sophia